

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, det er et udmærket initiativ, der her er taget af undervisningsministeren til at få disse problemer diskuteret. Det er klart, at man kan være uenig om indholdet, men jeg synes, at det er lidt overraskende, at der ikke fra alle sider er tilfredshed med, at der gives denne mulighed. Det er det så meget mere, fordi det også fra anden side er understreget, at netop denne uddannelse skal foregå på et tidspunkt, hvor en stor del af ungdommen skal træffe beslutning om, hvad de skal uddanne sig til, eller hvordan deres erhvervsmæssige fremtid skal være. Men det er det også, fordi der på dette område, som det allerede er omtalt med gymnasieuddannelserne, er tale om en uddannelse, som er stivnet i en form, der ligger langt tilbage i fortiden, og også på andre områder, f. eks. den del af lærlingeuddannelsen, som hedder mesterlæren, som jo også går tilbage helt til lavsvæsenets tid uden nogen virkelig fornyelse. Det betyder, at tiden er løbet fra en række af disse uddannelser, og derfor er de da også naturligt allerede under nedbrydning og omformning. Det eneste, der savnes i den forbindelse, er faktisk, at man fra lovgivningsmagten prøver at få et overblik over disse ting og udstikke nogle retningslinjer, som er holdbare.

For os er det naturligvis også vigtigt, at de sociale aspekter drages ind i billedet. Det kan diskuteres, hvor stor en del det er; de seneste undersøgelser synes at vise, at det drejer sig om 20 pct. af drengene, og — hvad jeg synes man skulle lægge mærke til — 40 pct. af pigerne, som ingen uddannelse får. Specielt det sidste kunne nok gøres til genstand for alvorlige overvejelser i stedet for meget af den lidt abstrakte hyggesnak, der er omkring ligestillingen af kønnene.

Det er efter vores opfattelse vigtigt at opstille en målsætning for, hvad det er, man vil. Det kunne vi godt have ønsket også var indeholdt i de punkter, der er opstillet, men det fremgår jo i nogen grad af bemærkningerne, at det er selve udviklingens krav med henvisning til produktionslivet. Her kunne man efter vores opfattelse også godt have gjort det bredere og sagt selve den tekniskvidenskabelige udvikling, spørgsmålet om at give en virkelig mulighed for hele befolkningen for at tage aktivt del i samfundets beslutningsprocesser og endelig spørgsmålet

om udviklingen af mulighederne for en god fritid, for at skabe et rigere liv på grundlag af en bredere uddannelse. Alt det synes vi det er rimeligt og positivt at trække op, og der burde også være en bred tilslutning til en sådan målsætning.

Nu er det altså efter vores opfattelse positivt at tage sagen op på den baggrund og også at erkende, hvad det er for en målsætning, vi har med at gøre.

Men når det så kommer til udmøntningen, begynder uenigheden, og dér må vi også tage forbehold over for en række af de ting, som er skitseret i forslaget.

Undervisningsministeren tager udgangspunkt — og det må vel på nogle områder være naturligt — i den netop vedtagne folkeskolelov. Men netop den omstændighed kommer også til at præge en række af de ting, som går igen i forslaget. Da det ikke er ubekendt, at vi var modstandere af den folkeskolelov og har påvist dens svagheder specielt med hensyn til niveaudelingen, men også med hensyn til de midler, der er stillet til rådighed, og har understreget, at man faktisk har forringet også de sociale muligheder her helt nede i skolesystemet, ja, endda igennem nedskæringerne i daginstitutionerne helt fra starten af, er det klart, at man får en udgangsposition, der gør det vanskeligt at nå til et rimeligt resultat. Trods de mangler, der findes her, mener vi alligevel, at man må gå ind i et stykke arbejde for at skabe en egentlig ungdomsskole med sigte på en 12-årig enhedsskole. Desværre bliver det jo her åbent undsagt af regeringen, og det forekommer os skuffende. Nu siger fru Tove Nielsen ganske vist, at hun kan læse imellem linjerne, at det i virkeligheden er det, regeringen vil. Så må jeg til gengæld sige, at det kan naturligvis være nyttigt at læse imellem linjerne, men hvis jeg læser teksten, så synes jeg, man roligt kan give regeringen alibi for, at det aldeles ikke er det, man vil.

Man siger, at man vil ikke have enhedsskolen, men man vil heller ikke bare have en samordning og en sammenfatning af de bestående uddannelser. Hvad det egentlig er, man vil, får vi ikke så forfærdelig meget at vide om, men nogle af de ting, som rides op, gør, at vi har bange anelser på en række områder.

Man taler således om, at det, det drejer